
Bugaj

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Stare Miasto

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy: 1770

Opis

Bugaj - niski brzeg rzeki zalewany przez wody, także rosnąca tam kępa krzewów.

Ciekawostki

Jako droga książęcej jurydyki Piscatoria (Rybitwia) powstała w XVII pod nazwą Podgórze. W 1655 stały tu 24 budynki, z czego 8 spichrzy Baryczków, Korbów, Gintera, Kleinpolda. W czasie potopu szwedzkiego zabudowa spłonęła. Dzisiejszą nazwę otrzymała w 1770. Mieściły się tu domy, spichrze, gospody i szynki, targ rybny i jatki, port zbożowy i pompa tłocząca wodę dla Starego Miasta. W XVIII w. ulica należała do folwarku konfraterni kupieckiej. Mieszkali tu tzw. Jarosławianie, którzy trudnili się handlem towarami z Jarosławia: śliwkami, orzechami, cebulą i powidłami. Domy były czynszowe i mieszkało tu po parę rodzin, w kamienicy Pawłowicza nawet 19 rodzin. Pod koniec XVIII w. właścicielem większości Bugaju był W. K. Ogiński, pozostałe części należały do Winklerów, Czempińskich, Szymanowskich. Mieszkało tu ok. 840 osób, w tym prawie 100 szlachciców. Jak to w częściach portowych, działało tu wiele szynków. Mieszkało tu sporo Żydów parających się handlem. Miał tu spore posiadłości Piotr Blank. W XIX mieściła się tu popularna rzeźnia miejska, a ulica miała opinię dość szemraną, znaną z tanich prostytutek. Było takie powiedzenie: Na Bugaju darmo dają, na Fretówce po złotówce. Zabudowania ulicy często nawiedzały powodzie. W 1944 ulicę zniszczono zupełnie. W 1955 zabudowę zrekonstruowano bardzo luźno i powierzchownie.

Stan obecny:

Nr 5\7: **Kamienica.**

Nr 13a: **spichlerz z XVIII w**, przebudowany na czynszówkę. W 1944 zniszczony, odbudowany w 1956.

Nr 13b: **spichlerz z XVIII w**, przebudowany na czynszówkę. W 1944 zniszczony, odbudowany w 1956.

Nr 15\17: **spichlerz z XVIII w**, przebudowany na czynszówkę. W 1944 zniszczony, odbudowany w 1956. Dziś mieści się tu pracownia rzeźbiarska. W tym domu mieszkał Witold Dederko (1906-1988) - fotografik, pedagog. Jeszcze przed wojną został kierownikiem laboratorium Kodaka w Warszawie, zajmował się również fotografią lotniczą dla potrzeb wojskowych. Po wojnie założył miesięcznik "Fotografia", uczestniczył w wielu wystawach. Wykonywał artystyczne fotografie we własnych technikach (fotonit, guma warszawska), był autorem 18 książek z dziedziny fotografii artystycznej (np. "Fotografowanie architektury" czy "Sztuka fotografowania") oraz licznych programów radiowych i telewizyjnych.

Data nadania nazwy: 1770 rok
